

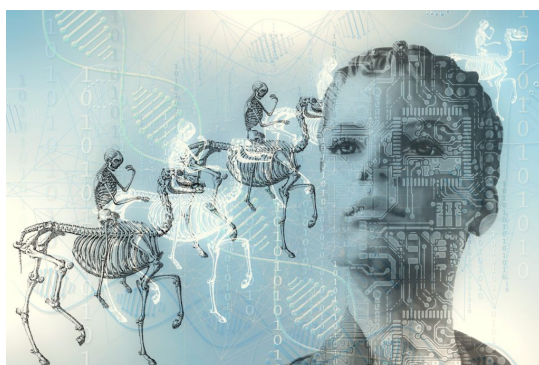
Podvod trans-humanizmu

Roman Cardal

28. februára 2023 ✚ Spoločnosť ✚ CZ, Filozofia

Překonání nedokonalosti člověka

Jedna z nejvýraznějších charakteristik člověka spočívá v jeho *neustálé nespokojenosti* s tím, co má, s tím, čeho již dosáhl a dokonce i s tím, kým je. Tato typická vlastnost lidské bytosti je hlavním motorem vývoje v kulturní a civilizační sféře. Kdyby byl člověk pouhým zvířetem, setrval by po celá tisíciletí ve stavu, v jakém opustil lůno přírody a jediný pokrok, který by se ho týkal, by se odehrával prostřednictvím anonymních a neosobních přírodních sil, jež by postupně vylepšovaly tento svůj „lidský produkt“.

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

Zdá se tedy, že snaha o vlastní sebe-zdokonalování je něčím, co nelze z lidského života odstranit. Nezadržitelnost člověka na cestě k novým metám je znamením *přirozenosti* této tendence. Odpírat lidem možnost pracovat na jejich lepší budoucnosti je proto útokem na jejich bytostnou povahu.

Současný *trans-humanismus* spatřuje ve zmíněné tendenci k sebe-zdokonalování člověka své vlastní ospravedlnění. Fakt, že obyvatelé Země *musí překonat svůj přítomný stav*, je i v trans-humanistických kruzích brán jako naprostá samozřejmost, která je ještě umocňována poukazy ke krizím a katastrofám, z nichž se nebude možné vymanit jinak než radikální změnou myšlení a jednání člověka. Toho bude moci být dosaženo v případě, kdy se podaří modifikovat zdroj, z něhož myšlení a jednání pramení. Tímto zdrojem je lidská mysl, kterou trans-humanisté ztotožňují s lidským mozkem.

Cílem trans-humanistů je překonání limitů člověka jeho *napojením na umělou inteligenci*, která svou výkonností dalece přesahuje možnosti přirozeného fungování mozku. Známý kanadský psycholog Jordan Peterson v jednom ze svých proslovů varoval, že brzy se budou po naší planetě procházet „opravdoví giganti“. Měl tím na mysli lidské bytosti, které budou moci ve svém myšlení a jednání využít mohutný potenciál umělé inteligence. Budou mít k dispozici obrovský objem informací i program, který je pro ně utřídí a vybere ty, jež povedou k inteligentnímu rozhodování v dané situaci.

Pokrok zaplacený soukromím

Lidé nenapojení na tuto technologii, tedy ti, kdo odmítnout nechat do svých těl vpravit „vylepšující program“ (například v podobě čipu), nebudou moci „vylepšeným“ bytostem (*trans-lidem*) vůbec konkurovat. Budou odkázáni jen na své přirozené schopnosti, které se ve srovnání s jim nedostupnou kapacitou informačních technologií ukáží *jako nedostatečné* pro život ve společnosti progresivních post-lidí. *Nebudou vůbec schopni* řešit pracovní úkoly, které s sebou přinesou nové profese. Mezi „odmítači pokroku“ a vskutku „moderními“ meta-lidmi se otevře taková propast, která kdysi existovala mezi nevzdělanými otroky a vpravdě kultivovanými pány. Všichni budou mít samozřejmě „na vybranou“, zda si zvolí úděl technologicky osvěcených osob či zda dají přednost životu na okraji společnosti a budou vývojově vyššími „tvory“ považováni za nižší druh, který nemůže nárokovat stejná práva s občany digitalizovaného světa.

Ještě před pár lety se popsaná vize jevila jako *nerealizovatelná utopie*, ale dnes již vidíme, že se jejího uskutečnění můžeme dočkat velmi brzy. Nemusí vůbec uplynout mnoho času a každý z nás bude postaven před rozhodnutí, zda se tomuto „vývoji“ společnosti podvolit anebo zda se mu vzepřít. Problém totiž nespočívá v navýšení kapacity lidského myšlení a ve vylepšení efektivity lidského jednání, nýbrž v tom, že se tak může stát jen za předpokladu *průniku do soukromé sféry* každého z nás.

Moderní medicína dokáže napojit lidský organizmus na člověkem vyrobené přístroje (např. kardiostimulátory), jejichž zdravotní benefity jsou nepopíratelné. Proto není dostatečně tvrdit, že je nepřirozené a tudíž mravně nedovolené vkládat do lidského organismu umělé produkty. Problém je dán *povahou* těchto prostředků. V případě technologií, na něž chtějí trans-humanisté člověka napojit jejich vpravením do těla, se jedná o prostředky, které kromě jiného slouží pro *sběr dat* o příslušném jedinci a dostávají ho tak *pod neustálou kontrolu* těch, kdo tyto technologie spravují.

Nekonzistence trans-humanizmu

Právě proto se řada lidí bude tomuto „vývoji“ *instinktivně bránit*. Ze své vlastní životní zkušenosti totiž chápou, že *není dobré*, aby o nás neznámí jedinci příliš mnoho věděli a aby mohli mapovat náš pohyb, naše platby a naše fyzické i mentální aktivity. Člověku je vlastní *intimita*, která představuje *soukromou zónu*, posvátný prostor, jenž je *vyhrazen pouze jemu samotnému*. Na intuitivní úrovni se to dá vyjádřit i prostřednictvím etických kategorií „slušnosti a neslušnosti“. Tak jako je neslušné a nepatřičné nahlížet někomu do jeho ložnice bez jeho svolení, tak je neslušné a nepatřičné bez náležitého svolení disponovat informacemi o druhých lidech, které umožňují poznávat skutečnosti, které by měly být přikryty ochranným pláštěm soukromí.

Odkazy k intuici a vnitřnímu citění jsou samozřejmě nedostatečné a bylo by nepochybně iluzorní si myslet, že by exponenti trans-humanistické transformace společnosti na něco takového brali zřetel. Jsou totiž vybaveni „filosofií“, v jejímž světle se „přirozený respekt k soukromí“ ukazuje jako neudržitelný. Trans-humanisté jsou *ateisté a materialisté*, což znamená, že tradiční respekt k osobám vnímají jako *nežádoucí překážku pokroku*. Juval Noah Harari, jeden z hlavních představitelů trans-humanizmu, jako důsledný materialista tvrdí, že veškeré děje v člověku jsou determinované a probíhají podle zákonitostí, nad nimiž nemáme žádnou moc. Popírá tedy svobodu a činí tak z člověka jen jeden z mnohých *předmětů* zkoumaných přírodními vědami. Za těchto okolností se z respektu k člověku stává vyprázdňený pojem a přestává dávat smysl. Ohled na člověka se tak ničím podstatným neliší od ohledu, který můžeme uplatnit k

chemické reakci probíhající v laboratorní zkumavce. Spíše než o ohledu je lepší mluvit o pozorování a dohledu.

Yuval Noah Harari, ideológ transhumanizmu, na Výročnom stretnutí Svetového ekonomického fóra

zdroj: flickr.com / WEF.jpg

Jak známo, moderní přírodní vědy nejsou čistě kontemplativní a jejich hlavní účel se koncentruje do poznání, kterým lze do přírodních dějů a procesů *zasahovat a ovládat je ve prospěch člověka*. Je samozřejmě záhadou, jak bytost, která je zbavena svobody a tvoří jen nepatrnou, ve všem determinovanou součást hmotné přírody, může vůbec do jejího dění zasahovat a využívat ho ke svému prospěchu. Jestliže není člověk svobodnou bytostí, pak ani vědci a zastánci trans-humanistické proměny člověka *nemohou mít tento proces ve svých rukou*. Nemohou se stavět do pozice, podle níž svým bádáním a svými kroky pracují na řešení akutních problémů lidstva.

Nemají-li svobodu, je „jejich“ práce stejně determinovaná jako naše trávení a v současné době je již dopředu rozhodnuto, jaký výstup bude mít. Nemá-li člověk svobodu, pak *nelze eticky deklarovat vůbec nic a nikoho*, protože vše, včetně lidských skutků, jsou jen etiky neutrální fakta určená k prostému konstatování. To lze vztáhnout i na odpůrce trans-humanistického „pokroku“, na něž se ze strany „vylepšovačů lidstva“ snáší hrozby a pohrdání.

Konfrontace s trans-humanizmem se musí odvíjet na filosoficky dobré úrovni, ale již to, co jsme uvedli signalizuje, že jsme tváří v tvář kolosálnímu podvodu, který se skrývá pod rouškou „vědy“, „dobra“ a „evoluce“.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/podvod-trans-humanizmu/>